

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/256/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912214921
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912214921.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni Q. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, Advokátska kancelária v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 122,58 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8C/98/2013-81 zo dňa 05. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 24,41 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru vedený v E. banke, a. s., L., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, odporkyni voči navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a uložil mu povinnosť zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na v rozsudku uvedené číslo účtu sumu 48,82 € titulom trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z tej skutočnosti, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou GE Capital Multiservis a odporkyňou bola uzavretá zmluva o úvere č. 1017852861 dňa 13. 10. 2003, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úverový rámec vo výške 331,94 €, ktorý sa zaviazala odporkyňa vrátiť v 20-tich pravidelných mesačných splátkach po 16,60 €, t. j. v celkovej výške 331,94 €. Zmluvné strany si dohodli pre prípad omeškania s plnením záväzku úrok z omeškania vo výške 0,1% denne z dlžnej sumy. Nesplatený zostatok úveru predstavoval ku dňu podania návrhu sumu 122,58 €. Ďalej mal súd za to, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov upravujúcich vzťahy spotrebiteľského charakteru. Vykonaným dokazovaním zistil, že uplatnená pohľadávka bola splatná dňa 15. 07. 2005 (prvá splátka do 15. 11. 2003 s dobou splácania 20 splátok po 16,60 €) a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná. Navrhovateľ podal návrh dňa 24. 10. 2012, teda po uplynutí všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby. Zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 14. 08. 2011 súd hodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Uznanie dlhu odporkyňou v dohode zo dňa 14. 08. 2011 považoval súd za právne

neúčinné, pretože v konaní nebolo preukázané, že odporkyňa vedela o jeho premlčaní tak, ako to vyžaduje ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Uznať možno aj premlčaný dlh, ale uznávací prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný, čo v tomto prípade navrhovateľ nepreukázal. Zo samotnej dohody vyplýva, že vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch je zakomponovaná v bode 3 tejto dohody, označenej ako forma splatenia záväzku. Nakoľko vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, súd ju považoval za odôvodnenú (teda dôvodnú) a preto návrh zamietol.

O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že úspešná odporkyňa si žiadne trovy konania neuplatnila a vedľajšiemu účastníkovi boli priznané trovy konania, pozostávajúce z odmeny za dva úkony právnej služby + 2x režijný paušál podľa vyhlášky č. 655/2006 Z. z. (a teda trovy prvostupňového konania pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka).

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (ust. § 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľ. Odvolanie podal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dohodu zo dňa 14. 08. 2011 o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorú uzavreli odporkyňa a pôvodný veriteľ GE Money, a. s., vzniknutý zo zmluvy o úvere č. 1017852861 vo výške istiny 150,41 € a príslušenstva, odporkyňa uznala čo do dôvodu a výšky. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Zároveň odporkyňa s odkazom na bod 3.1 dohody potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na čl. 5.3 dohody, v ktorej je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené: „zmluvné strany vyhlasujú, že táto Dohoda bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok, pred podpisom si ju prečítali, porozumeli jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísali“... Obsahom Dohody je aj uznanie dlhu zo strany odporkyne ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby, to znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1, druhá veta, OZ, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1, druhá veta, OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Na rozdiel od uvedeného úprava obsiahnutá v ust. § 558 OZ spája vedomosť toho, kto uznal premlčaný dlh o jeho premlčaní so vznikom vyvrátenej domnienky, že dlh v čase uznania trval, to znamená ust. § 110 ods. 1 OZ nepodmieňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky, hoci aj vo vzťahu k premlčanému dlhu s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal, o jeho premlčaní a jeho následkoch. Podpísaním Dohody došlo k začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1, druhá veta, OZ, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby v tomto prípade nastal. Z uvedeného dôvodu sa odporkyňa nemôže brániť námietkou premlčania. Namietal, že súd sa v konaní v podstate len stotožnil s vyjadrením odporkyne, že o premlčaní dlhu a o následkoch premlčania nemala vedomosť, napriek tomu, že navrhovateľ predložil v konaní relevantný jednoznačný dôkaz, že uznala svoj záväzok voči navrhovateľovi a zároveň aj potvrdila svoju vedomosť o premlčaní dlhu.

Pokiaľ ide o súdom uloženú povinnosť nahradiť trovy konania právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, tvrdil, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie a združenia majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. V konaní nebol dôvod pre vstup do konania, združenie iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v

podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Trovy konania vynaložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka nepovažoval za účelné a potrebné na uplatňovanie alebo bránenie práva. Priznaním trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi by došlo len k podpore nekorektného postupu zo strany združení ako vedľajších účastníkov, ktorých prvotný cieľ spočívajúci v ochrane spotrebiteľa ustúpil snahe o profitovanie z trov právneho zastúpenia. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť, návrhu vyhovieť v plnom rozsahu, pričom si zároveň uplatnil aj náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania, ktoré zároveň aj vyčíslil.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa široko teoreticky analyzoval možnosti aplikácie Občianskeho zákonníka pri úvere poskytnutom na základe spotrebiteľskej zmluvy porovnaním výhodnosti pre finančného spotrebiteľa: Občiansky zákonník vs. Obchodný zákonník a vykonal analýzu pojmu spotrebiteľský úver (tieto ním uvádzané skutočnosti neboli predmetom odvolania navrhovateľa). Ďalej vedľajší účastník poukázal na to, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 14. 08. 2011 (ďalej len ako „Dohoda“) je formulár, ktorý vopred pripravil navrhovateľ ako veriteľ pre odporkyňu ako spotrebiteľa - dlžníka, ktorý nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Dohoda je akcesorickým právnym úkonom, ktorý uzatvára navrhovateľ v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom v postavení spotrebiteľa. Súd, teda, musí podrobiť každú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú navrhovateľ uzatvára, kontrole v zmysle § 153 ods. 3 O. s. p. pri náležitej aplikácii spotrebiteľských predpisov. V konkrétnej veci predformulovaná Dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári Dohody absolútne neplatné. Poukázal na ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej „ZOS“): „predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi, konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky, uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyselnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody“.

Predĺženie premlčacej doby navrhovateľ odvodzuje s poukazom na ust. § 558 OZ, resp. s poukazom na ust. § 110 ods. 1 OZ, čím chce získať výhodu právnej domnienky existencie dlhu v čase uznania a uľahčiť si tak pozíciu v súdnom spore tým, že nemusí preukazovať vznik dlhu a jeho výšku v čase uznania. Navrhovateľ vo formulárových „Dohodách“ necháva dlžným spotrebiteľom uznávať pohľadávky v rozsahu takej sumy, na ktorú nemá v celom rozsahu platný právny titul, chce navodiť dojem perfektosti pôvodných zmlúv a získať titul aj na vymáhanie súm, na ktoré nemá právny nárok. Poukázal aj na § 2 ZOS, podľa ktorého na účely tohto zákona sa rozumie: r) - podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa, využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil, w) - neprimeraným vplyvom využívanie silnejšieho postavenia vo vzťahu k spotrebiteľovi, aby sa vyvinul nátlak aj bez použitia alebo hrozby použitia fyzickej sily spôsobom, ktorý významne obmedzuje schopnosť spotrebiteľa urobiť kvalifikované rozhodnutie. Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V „Dohodách“ s niektorými dlžníkmi, ako je tomu aj v tomto prípade, sa dokonca ani neuvádza výška splátky ako esenciálna náležitosť dohody o splátkach, prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane „skryté“ do „Dohody“ v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2. Formulácia uznania dlhu je predtlačená na všetkých „Dohodách“ bez ohľadu na to, či je dlh v čase „uznania“ premlčaný alebo nie. Spotrebiteľ chcel splátky, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Pokiaľ ide o právo na náhradu trov konania, poukázal aj na novelizované znenie ust. § 137 O. s. p., ktoré bolo súčinnosťou od 01. 01. 2012 doplnené zákonom č. 332/2011 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a na to, že v zmysle uvedeného ustanovenia sú trovami konania aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ním vynaložené trovy konania považoval za účelné, rozsudok okresného súdu žiadal v celom rozsahu potvrdiť a zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil celkove v sume 24,41 € za jeden úkon právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 vo výške 16,60 € spolu s paušálom vo výške 7,81 €, spolu 24,41 €.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania

podľa ust. § 214 ods. 1 O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Dôvody odvolania navrhovateľa je možné zosumarizovať tak, že namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom a že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom tvrdil, že nárok navrhovateľa nie je premlčaný, pretože v § 110 ods. 1 druhej vety OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu a že okresný súd sa len stotožnil s vyjadrením odporkyne, že o premlčaní dlhu nemala vedomosť, napriek tomu, že navrhovateľ v konaní predložil relevantný dôkaz o tom, že odporkyňa uznala svoj záväzok voči navrhovateľovi a zároveň aj potvrdila svoju vedomosť o premlčaní dlhu. V ďalšej časti sa odvolanie týka práva na náhradu trov konania pozostávajúcich z náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v konaní.

Podľa § 110 ods. 1 OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal, čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh, určený čo do dôvodu, aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

V ust. § 110 ods. 1 OZ sa nerozlišuje, či právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu a výšky pred uplynutím premlčacej doby alebo až po uplynutí premlčacej doby. Takéto rozlíšenie je uvedené až v § 558 OZ, v zmysle ktorého predpoklad, že dlh v čase uznania dlhu trval, platí len v tom prípade, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Z toho vyplýva, že je možné uznať aj už premlčaný dlh, avšak predpokladať, že dlh v čase uznania trval, je možné len za stavu, že ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Závery okresného súdu v tomto smere sú zmätočné, nepresvedčivé, keď na jednej strane okresný súd v dôvodoch rozhodnutia uvádza, že uznanie dlhu odporkyňou v Dohode je právne neúčinné, pretože v konaní nebolo preukázané, že odporkyňa vedela o jeho premlčaní tak, ako to vyžaduje ust. § 558 OZ, pričom zároveň sa okresný súd odvoláva aj na tú skutočnosť, že zo samotnej dohody vyplýva, že vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch je zakomponované v bode 3 tejto Dohody označenej ako forma splatenia záväzku. Napriek tejto skutočnosti nebolo možné vyhovieť námietke navrhovateľa, resp. jeho návrhu na zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu a vyhovieniu jeho návrhu na začatie konania, pretože odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Okresný súd návrh totiž zamietol nielen z toho dôvodu, že nebolo preukázané, že odporkyňa vedela o premlčaní dlhu, ale aj preto, že zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku súd hodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Tieto závery okresného súdu navrhovateľom spochybnené neboli, odvolanie proti rozsudku okresného súdu v tomto smere nebolo dané, a preto odvolací súd považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny.

Pokiaľ ide o právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, odvolací súd poukazuje na ust. § 93 ods. 4 O. s. p., v zmysle ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z čoho je možné vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, ako aj právo na náhradu trov konania. K tvrdeniu navrhovateľa, že spotrebiteľské združenie musí byť zo svojej podstaty schopné samostatne poskytovať právnu pomoc v súdnych konaniach, odvolací súd poukazuje na to, že v občianskych združeniach (s výnimkou platiacou pre odborové organizácie podľa § 2 ods. 4 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov), sa môžu združovať akékoľvek subjekty práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, ktoré to ktoré občianske združenie vykonáva. Preto napr. občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené napr. výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní nutne realizovať prostredníctvom splnomocnených osôb, napr. prostredníctvom advokáta. Zo samotnej skutočnosti, že vedľajší účastník je založený za účelom ochrany spotrebiteľa, teda nemožno vyvodiť, že je vedľajší účastník sám o sebe spôsobilý kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní aj poskytnúť. Nemožno súhlasiť ani s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov

konania (v prípade úspešnosti hlavného účastníka v súdnom konaní) bez ohľadu na tú skutočnosť, či je združenie podporované ministerstvom tak, ako to tvrdí navrhovateľ.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil.

Odporkyňa bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná, právo na náhradu trov odvolacieho konania si ale neuplatnila, a preto o jej práve odvolací súd nerozhodoval.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania si uplatnil vedľajší účastník na strane odporkyne, a to trovy jeho právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 € (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) a zo sumy 7,81 € ako tzv. režijného paušálu v súlade s ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky. Spolu trovy právneho zastúpenia sú vo výške 24,41 €, na tieto trovy odvolacieho konania má vedľajší účastník právo podľa § 142 ods. 1 O. s. p. (v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.) ako v odvolacom konaní úspešný účastník.

Odvolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť tieto trovy odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne na účet jeho právneho zástupcu postupom podľa ust. § 149 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.